

הלכות הדף היומי

מסכת סנהדרין

תוכן עניינים

- א. כל האומר מנשה אין לו חלק לעולם הבא מרפה ידיהן של בעלי תשובה
1.....
- ב. שהיה בידו למחות ולא מיחה
3.....
- ג. ארבע כיתות אין מקבלות פני שכינה כת לצים כת שקרנים כת הניפים כת מספרי
לשון הרע 4.....

דף קג.

א. כל האומר מנשה אין לו חלק לעולם הבא מרפה ידיהן של בעלי תשובה

כהן שהמיר דתו¹ אפילו לדת הישמעאלים שאינם עובדים עבודה זרה קנסוהו חכמים² להיות מחולל מקדושתו ואינו נושא כפיו ואינו קורא בתורה ראשון. וכן אם הוא מומר לחלל שבת בפרהסיא הרי הוא כעו"ג ולא ישא כפיו³.

¹ שו"ע ונו"כ או"ח קכח לו ושו"ע הרב שם נא

² כ"ב בשו"ע הרב שם אך עיין מ"ב שם קלד מהביאור הגר"א דילפינן מעבודה שהוא פסול לה וכדכתיב אך לא יעלו כהני הבמות אל מזבח ה' בירושלים וגו'. אם הבטיח להמיר וחזר לא נפסל לכ"ע

³ מ"ב שם ושונה חילול שבת משאר עבירות משום שכופר במעשיו (של הקדוש ברוך הוא) ומעיד שקר שלא שבת הקדוש ברוך הוא במעשה בראשית, ולכן דינו כעובד ע"ז. ועפ"י כתבו פוסקי הדורות האחרונים (שו"ת בנין ציון סי' כ"ג, שו"ת בית יצחק אבהע"ז ח"ב סי' ס"ה, שו"ת מהרש"ם ח"א סי' קכ"א, שו"ת אחיעזר ח"ג סי' כ"ה, שו"ת מערכת מ' כלל פ"ו, שו"ת זקן אהרן ח"א סי' י"ב, שו"ת משנה שכיר האו"ח סי' ל"ד, שו"ת אנ"מ ח"א סי' ל"ג וח"ב סי' ד', סי' מנחת שלמה ח"ב סי' ד' אות י', שו"ת צי"א ח"ז סי' ו' וח"י"ג סי' י"ד, שו"ת קנין תורה ח"א סי' ל"ה, שו"ת יבי"א ח"ז סי' מ"ו, תשובות והנהגות ח"א סי' קל"ב וסי' תפ"א). שמכיון שבעוה"ר רבים מחילולי שבת הם מחמת קושי הפרנסה, ואצל רבים נעשה להם כהיתר ואינו בהכרח הוכחה על כפירתם באלהי ישראל ובמעשה בראשית, אלא מחמת הרגלם בזה מבית אבותם ועוד שאם נמנע מהם לעלות לדוכן יכול לצאת קלקול גדול שישתכח מהם שכהנים הם וישאו נשים פסולות לכהונה אין למנוע מהם מלעלות לדוכן ובפרט כשיש שם עוד כהנים כשרים.

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLlI7K9ciPjB873YPB8kBu>



הלכות הדרף היומי

מסכת סנהדרין

והוא שלא עשה תשובה אבל אם עשה תשובה אפילו המיר דתו לעבודה זרה וחזר בו י"א⁴ שחזר לקדושתו, שלא לנעול דלת בפני בעלי תשובה, ולא לרפות ידיהם של בעלי תשובה⁵ וכך עיקר למנהג האשכנזים.

ושאר עבירות חוץ ממימר דתו ושופך דמים אפילו גילוי עריות אין מונעין נשיאת כפים אפילו לא חזר בו.

וכבר התבאר במסכת ברכות דף לב. שי"א⁶ שכהן שהרג את הנפש, בין בשוגג בין במזיד, אף על פי שעשה תשובה⁷, לא ישא כפיו, שנאמר (ישעיה א פסוק טו) יְדִיכֶם דָּמִים מְלֵאוּ, וּסְמוּךְ לִיה וּבְפָרְשֵׁיכֶם פְּפִיכֶם אֲעָלִים עֵינֵי מִכֶּם. וי"א⁸ שאם עשה תשובה נושא כפיו, ויש להקל על בעלי תשובה, שלא לנעול דלת בפניהם, ולא לרפות ידיהם של בעלי תשובה⁹, והכי נהוג בהרג בשוגג¹⁰, וקיבל עליו תשובה עפ"י הוראתם של חכמי ישראל, בתעניתים וצדקה וקבלת מעשים טובים, ולבו שבור בפשפוש מעשיו.

אך זהו בהורג ישראל¹¹ אך אם הרג נכרי, בשוגג או ברשלנות. נושא כפיו, אך אם הרג נכרי בחינם בכוונה תחילה ובידיים אסור לו לישא כפיו עד שיחזור בתשובה שלימה, שכל בריה חשובה לפני הקדוש ברוך הוא ואסור לשפוך דם בכדי.

כהנים שהשתתפו¹² בקרבות של מערכות ישראל, נגד צבאות האויבים הערבים, ופגעו והרגו בחיילי האויב, אין ספק שהם כשרים והגונים לנשיאת כפים, מאחר שמלחמות ה' נלחמו להושיע את ישראל מיד צריהם, תחזקנה ידיהם ושכרם כפול מן השמים.

⁴ בשו"ע הביא דעה זו כי"א וסתם שאינו מועיל ובהורג הנפש להלן סתם שאין מועיל תשובה וסתם וי"א הלכה כסתם והרמא" פסק להקל ועיין במ"ב קלא שה"ה בעובד במזיד וצ"ע מ"ש מהורג נפש שהחמיר להלן במזיד ואפשר שחמיר ההורג שאין קטיגור נעשה סניגור דבידים אלו שהרג את הנפש אין ראוי לישא את כפיו אף על פי שעשה תשובה. כדלהלן

⁵ וכ"ב תוד"ה וכי מהדר סוטה דף לט. בשם ר"ג מאור הגולה גבי כהן שעבד ע"ז

⁶ דעת המחבר או"ח קבח לה

⁷ טעם דעה זו דס"ל דאע"פ שאין לך דבר שעומד בפני התשובה מ"מ אין קטיגור נעשה סניגור דבידים אלו שהרג את הנפש אין ראוי לישא את כפיו אף על פי שעשה תשובה. דחף אשה הרה והפילה נושא את כפיו דאין חייבין מיתה על עוברין. מ"ב שם קכט

⁸ הרמ"א שם התיר אפילו במזיד

⁹ בתוס' שם משמע שהשוו הורג הנפש לעובר ע"ז

¹⁰ כמ"ב שם קלא ובה"ל

¹¹ בשו"ת יחזה דעת ח"ב (סי' יד)

¹² עיין ילקוט יוסף תפילה ב סימן קבח – הלכות נשיאת כפים סעיף עח ועיין כתב עת: תחומין ו, 31 – 44 נשיאת כפיים על ידי כהנים לוחמי מלחמות ישראל מאת הרב שאר ישוב כהן

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLlI7K9ciPjB873YPB8kBu>



הלכות הדף היומי

מסכת סנהדרין

ועוד שלא נפסל כהן שהרג את הנפש אלא בהורג נפש מישראל, מה שאין כן בהורג נברי.

ב. שהיה בידו למחות ולא מיחה

כבר התבאר במסכת שבת דף נד: ונה. שהייב אדם¹³ למחות בעוברי עבירה, וכל מי שאינו מוחה, ובידו למחות, נתפס באותו עון, ומכל מקום אין אדם חייב להוציא ממונו על זה. ולכן נהגו להקל מלמחות בעוברי עבירה, שיש לחוש שיהיו עומדין על גופנו ומאודנו. וכן אם היה איש, שאם יוכיחנו ישנא וינקום ממנו, אין להוכיחו¹⁴.

מכאן שחובה על כל אחד ואחד, מי שיראת ד' ננע בלבבו, להוכיח ולהזהיר על קיום המצוות¹⁵ והימנעות מעבירות, כל אחד לפי מתיקות לשונו ולפי יכולתו בצורה הנעימה והמתקבלת, כי בודאי יהיו נתבעים מדוע לא הוכיחו אותם. ומי שאינו עושה כן נתפס על עונם. וד' יזכנו לשוב בתשובה שלמה ונזכה לישועות ונחמות.

עוברי עבירה שיודע שלא יקבלו ממנו תוכחה, אע"ג שאינו נתפס על עוונם ואינו נענש אם אינו מוכיחם, מ"מ צריך להוכיחם אף כשברור לו שלא יקבלום. וכל זה כשאין סכנה או איבוד ממון ואינו חושש שישנאו אותו וינקמו ממנו, אך אם חושש לכך אינו חייב להוכיח.

וכל זה דוקא¹⁶ כשהוא באקראי אבל אלו הפורקים עול לגמרי, כגון מחלל שבת בפרהסיא, או אוכל נבילות להכעיס, כבר יצא מכלל עמיתך ואינו מחויב להוכיחו.

ובדבר שאינו מפורש¹⁷ בתורה אין מוחין ביד מי שודאי שלא יקבל כדי שלא יבואו לעשות בזדון. שמוטב שיהיו שוגגין ולא יהיו מזידין. שאף על פי שהוא דאורייתא. אנו

¹³ רמ"א יו"ד שלד מת, ועיין פ"ת קנז ה

¹⁴ בה"ל תרה י ד"ה חייב שאם על ידי התוכחה נגרום לו חטא נוסף של שנאת חנם ונקימה ונסירה הרי לא רק שלא הועלנו במעשינו, אלא אף הוספנו לו עון על עונו, (עיין בחזו"א שביעית סימן יב סק"ט)

¹⁵ עיין חפ"ן חיים אגרות ומאמרים סי' י

¹⁶ בה"ל תרה ד"ה אבל

¹⁷ שם

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLl17K9ciPjB873YPB8kBu>



הלכות הדף היומי

מסכת סנהדרין

יכולין לתלות ששוגגין ומוטעין הם בזה, ומה שלא ישמעו לנו מה שנאמר להם שהוא אסור משום שקל בעיניהם הדבר הדבר ולכן אמרינן בזה מוטב שיהיו שוגגין. אבל אם מפורש בתורה, והם עוברין ע"ז בודאי אינם שוגגין ולא שייך בהו לומר מוטב שיהיו שוגגין מוחין בידן וענשינן להו עד דפרשי.

ואם יודע שאין דבריו נשמעין, לא יאמר ברבים להוכיח, רק פעם אחת, אבל לא ירבה בתוכחות מאחר שיודע שלא ישמעו אליו; ומכאן ואילך כשם שמצוה לומר דבר הנשמע כך מצוה שלא לומר דבר שאינו נשמע אבל ביחיד חייב להוכיחו, בעבירה שבסתר יוכיחנו בסתר, ובעבירה שבגלוי יוכיחנו מיד שלא יתחלל שם שמים, וחייב המוכיח להרבות תוכחותיו אל החוטא עד שיהא קרוב החוטא להכות את המוכיח. וי"א¹⁸ דדי עד שינוזף בו החוטא ומכאן ואילך אסור להוכיחו שנאמר (משלי ט פסוק ח) אַל תּוֹכַח לִיץ פֶּן יִשְׁנֹאֶךָ.

בספק שמא יקבלו צריך למחות אפילו במידי דרבנן.

ובזמן הזה שרבו הפוקרים בדת¹⁹, ובעוונותינו הרבים ירדנו פלאים ורוב המכונים ישראל אינם שומרי תורה ומצוות רח"ל, רובם נידחים מרוח היהדות מילדותם ואפילו באותם שגדלו ברוח היהדות מ"מ כמעט שאין שייך בזמננו מצות תוכחה כדין, שכמעט כולם נדחו ע"י הרחוב הקלוקל ולא הוכיחום בדרך המתקבל, דהיינו לדבר בלשון רכה ולהבין עומק צרת נפשם, ולכן אין דין רשע ומומר לקולא ואין לשנאתם כלל אלא רק לשנוא מעשיהם ולהרחיק אנשים כדי לא ילמדו ממעשיהם, ואותם עצמם אדרבא צריך לאוהבם אהבה גמורה לקרבם ככל האפשר בדרכי נעם וחסד לדת האמת ולעבודת הבורא יתברך.

ואף שעושים לתיאבון וכתינוקות שנשבו, והולכים לביהכ"נ בימים הנוראים וכדו' מחמת הרגילות בזה, מ"מ עוברים על כל התורה כולה, וממש לשחוק בעיניהם אם יאמר לו על דבר אחד בחן ובתחנונים למה תעשה כך, וע"ז אמר הכתוב אל תוכח לץ וכו', ופטורים מלהוכיחם על חילול שבת שעושים כנסיעה במכונית וכיוצ"ב עד שיראה בהם קצת נטיה ליהדות ע"י שבאים לשאול כפעם בפעם על ההיתר ועל האסור ע"י רוח טהרה שמתנוצץ בהם, כאשר יארע כמה פעמים, אז יוכל לקיים מצוות תוכחה כמשמעותה.

ג. ארבע כיתות אין מקבלות פני שכינה כת לצים כת שקרנים

כת חניפים כת מספרי לשון הרע

¹⁸ מ"ב שם יא

¹⁹ חזו"א יו"ד סוף סי ב

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLl17K9ciPjB873YPB8kBu>



הלכות הדף היומי

מסכת סנהדרין

כבר התבאר במסכת סוטה דף מב. שארבע כתות אינם מקבלים השכינה
כת ליצים, כת שקרנים, כת הנפים, כת מספרי לשון הרע, ועתה יש
להשכילך²⁰ עסקיהם ולחלק חלקיהם, כי יש תועלת הרבה להבין הענין על
בוריו.

הליצים

הליצנות נחלקת לחמישה חלקים. האחד, איש הנותן דופי בבני אדם שהוא מזיד על
חבירו בדבר שאין לו בו ריוח, עושה נזק והפסד גדול לחבירו, כי כשהוא נותן דופי
ומבאיש ריחו בעיני בני אדם ומשניאו, זוהי תכלית הזדון יותר מן הגזול וגונב, וגם הלץ
הוא יהיר בעל גאווה, ולכך הוא נותן דופי בבני אדם. אבל החכם – עניו ושפל הוא,
מכיר מומו לעצמו, ומתוך כך לא יתלוצץ בבני אדם ליתן בהם דופי ספר אורחות
צדיקים שער השתיקה

השני שלועג על דברי בני אדם עבור שהוא בו להם מחמת שלא הצליחו גם הם בממון
ובכבוד, ולועג בעיניים, לא שיתן בהם מום, אלא הם נבזים בעיניו

השלישי יש לוועג לדברים ואין דעתו להבזות בעליהם, אך מרחיק פעולות שיש תקוה
ואחרית לפעולתם. והלץ הזה הוא חכם בעיניו, וכל מעשה שהוא לא התחיל נראה לו
שטות ולועג עליו. ופעמים תביאהו המידה הזאת לידי מינות להלעיג על המצוות

הרביעי הקובע עצמו תמיד לשיחה בטלה ולדברים בטלים, כמו יושבי קרנות, והם
מחפשים בכל יכלתם למצוא ליצנות, כי אין להם מלאכה אחרת, כי אם שיושבים
ולועגים בבני אדם ומתלוצצים במעשיהם.

החמישי המתלוצץ על מעשה ועל דברים לא מחמת שהוא בו לאותו מעשה שהוא
מתלוצץ, אלא הוא לועג כדרך המשחקים דרך שחוק, ופעמים שגורם לזה משתה היין.

השקרנים

יש בענין השקר²¹ תשעה חלקים: האחד המכחיש בעמיתו בפקדון או בהלוואה, או
שמעיד שקר, וכהנה רבות.

השני אין בגוף השקר נזק לחבירו, אך מתכוין להטעות חבירו שיאמין בו ויבטח בו ולא
ישמור ממנו, ואז יוכל להרע לו,

השלישי המשקר בחבירו, לא לגזול ממנו דבר שהוא שלו, אך הוא רואה טובה
שעתידה לבוא לחבירו, והוא מהדר אחר אותה טובה לקחת אליו בשקר וברמאות, או

²⁰ ספר אורחות צדיקים שער השתיקה
²¹ שם שער השקר

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLlI7K9ciPjB873YPB8kBu>



הלכות הדף היומי

מסכת סנהדרין

ידבר שקרים לחבירו עד שיתן לו מתנה, כגון שמבשר לו בשורות שקר ויתן לו מתנות עבור זה, וכיוצא בזה הענין.

הרביעי המשקר בסיפור דברים ששמע, ומחליף מקצתם ומתכוין להחליף, ואין לו שום ריוח באותו שקר, וגם לא יזיק אותו שקר לחבירו. ופעמים שהוא מספר דברים שהוא בודה כולם מלבו, ויש לו עונש שאוהב שקר בלא תועלת ספר אורחות צדיקים שער השקר

החמישי האומר לחבירו שייטיב לו, או שיתן לו מתנה, או שיעזור לו, ולא יאמר לו על דרך הבטחון שיבטח בו לב חבירו, ובשעה שיאמר לו כך יהיה בלבבו שלא לתת, הששי המבטיח את חבירו להיטיב לו, והבטיחו כל כך עד שיבטח בו לב חבירו, אין לו לחלל הבטחתו. ואם הוא משקר בזה, יש בו עונש גדול יותר מן הראשון, שלא עשה אלא דיבור בעלמא.

השביעי המתעה חבירו לומר כי עשה עמו טובה, או דיבר עליו טובה, ולא עשה. ועל זה אמרו רבותינו, זכרונם לברכה(אסור לגנוב דעת הבריות – ואפילו דעתו של גוי. התשיעי המספר בסיפור דברים ששמע, ומחליף בדברים על אודות חפצו, ואין הפסד לשום אדם בזה, אך יש לו מעט הנאה בשקרו, אף על פי שאינו מרויח ממון בכך.

החנפים

התבאר לעיל באריכות דף מא: שהשומע או רואה בחברו דבר עוול, או דבר שאינו הגון, ואומר שהמעשה שעשה טוב הוא²², הרי הוא בכלל מחזיק ידי עוברי עבירה²³. ועובר על איסור חנופה²⁴, והרי הוא נותן מכשול לפני החוטא, כי אינו ניהם על רעתו ושונה באולתו, ועל זה נאמר (ירמיהו כג פסוק יד – טו וְחִזְקוּ יְדֵי מְרַעִים לְבִלְתִּי שָׁבוּ אִישׁ מִרְעֵתוֹ וְגו' כִּי מֵאֵת נְבִיאֵי יְרוּשָׁלַם יֵצְאָה חֲנֻפָה לְכָל הָאָרֶץ²⁵ וכל שכן אם העוול גלוי לרבים, שהמצדיקו חילל וביזה דת ודין²⁶, והרי זה בכלל חלול השם²⁷.

²² מלבד שביטל מצות עשה של מצות תוכחה

²³ [דאסור משום לפני עור] – תוס' סוטה שם סוטה מא: במעשה דאגריפס ד"ה אותו וד"ה כל

²⁴ יראים סי' רמח ע"פ סוטה מא: באגריפס, ובעי"ז בשערי תשובה לרבנו יונה ח"ג סי' קפד ומאירי סוטה שם

²⁵ שע"ת שם, עיי"ש שהביא רק את תחילת הפסוק, ונמלכד זה הוא נושא בעונש על הנזק שהזיק החוטא

לשכנגדו, כענין שנאמר (משלי יז טו) "מצדיק רשע ומרשיע צדיק תועבת ה' גם שניהם" – שע"ת שם.

²⁶ שע"ת שם

²⁷ יד הקטנה הלי' דעות פ"י, [ועוד שהרי השומעים סומכים עליו ונגררים אחרי מעשה הרשעים – מאירי סוטה

שם].

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLlI7K9ciPjB873YPB8kBu>



הלכות הדף היומי

מסכת סנהדרין

אף מי שאינו מוחה בידי חברו העושה דבר עוול, או דבר שאינו הגון, לא מתוך יראה מגופו או מממונו, אלא מתוך רשעות לבבו, נקרא חונף²⁸.

המהלל רשע, בין בפניו בין שלא בפניו, אף על פי שאינו מצדיקו על מעשה רע שעשה, אלא אומר עליו כי איש טוב הוא, בכלל איסור חנופה הוא, ואסור לעשות כן שע"ז הוא ייחשב צדיק אצל השומעים ויכבדוהו ותגבר ידו²⁹, ועוד שמכשילו שלא ישוב מדרכו הרעה³⁰. ועוד נאמר שם שאסור להחניף לאנשי זרוע כדי שיכבדוהו וינשאוהו³¹. ואסור להתחבר לרשע ולקרבו כחבר³².

אסור לספר בגנות חברו בפני שונאו, כדי למצוא חן בעיניו³³, והעושה כן עבר על איסור חנופה³⁴.

המשבח אדם במעלות שאין בו, שהשומעים סומכים על דבריו ובאים לידי מכשול ונזק על ידו בכלל איסור חנופה הוא³⁵.

בעלי לשון הרע

לשון הרע³⁶ הוא המספר בגנות חברו, אף על פי שאומר אמת. אבל האומר שקר נקרא "מוציא שם רע". אבל בעל לשון הרע זה שיושב ואומר: כך וכך עשה פלוני! וכך וכך היו אבותיו! וכך וכך שמעתי עליו! ואומר דברים של גנאי, ואין כאן מקום להאריך ונתבאר דיניו בספר חפץ חיים.

ועבור אשר הרבה דברים תלויים בלשון, צריך לשמור לשונו מאד מאד. ועל כן אמר דוד (תהלים לד פסוק יד) נִצַּר לְשׁוֹנְךָ מִרַע וּשְׁפָתֶיךָ מִדְבַר מְרָמָה ואמרו רבותינו, זכרונם לברכה (ויקרא רבה טז ב, שוחר טוב נב ב): מעשה באדם אחד שקרא ברחוב: מי רוצה לקנות סם חיים? באו כל העולם לקנות, הוציא ספר תהלים והראה להם מה שכתוב בו (שם פסוק יג) מִי הָאִישׁ הַחֹפֵץ חַיִּים אֲהִיב יָמִים לְרְאוֹת טוֹב נִצַּר לְשׁוֹנְךָ מִרַע וכשראה זה רבי ינאי הכניסו בביתו והאכילו והשקהו ונתן לו מעות. באו תלמידיו ואמרו לו: עד

²⁸ יראים שם ע"פ הגמרא בקדושין ע: דלא לימרו קא מחנפי כו', שע"ת שם סי' קצה – קצו, עי"ש כמה אופנים בזה, מאירי סוטה שם. ועי' מו"ק יז. לא חניפי ליה, ובסנהדרין קא: בירבעם מפני שהוכיח לשלמה. ובשערי קדושה לר' חיים ויטאל ח"ב שער ה, ובראשית חכמה שער הקדושה פי"ב הביאו על שלא החניף לשלמה

²⁹ ועל זה נאמר "עזבי תורה יחללו רשע" משלי כח ד, – רבינו יונה בשע"ת שם סי' קפט

³⁰ שנאמר "בפה חנף ישחית רעהו" משלי יח ד. – שע"ת שם סי' קצב; כד הקמח ערך חנופה

³¹ שם סי' קצב

³² כענין שנאמר ביהושפט מלך יהודה: "בהתחברך עם אחיזהו פרץ ה' את מעשיך" (דברי הימים ב כ לו). – שע"ת שם סי' קצג.

³³ שעובר על איסור לשון הרע

³⁴ חפץ חיים בפתחה סי' טז

³⁵ רבינוט יונה בשע"ת שם סי' קצד

³⁶ שם שער לשון הרע

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLlI7K9ciPjB873YPB8kBu>



הלכות הדף היומי

מסכת סנהדרין

עתה לא ידעת זה הפסוק אמר להם: ידעתי, אבל לא שמתי על לבי להיזהר בדבר זה, וכשהייתי קורא זה הפסוק עברתי עליו ולא חשתי, ובא זה וקיימו בידי, ומעתה אזהר יותר בלשוני!

לכן אדם שהורגל בלשונו להחניף, ולהתלוצץ, ולספר לשון הרע, ולדבר כזב ודברים בטלים, ועתה הוא רוצה להיכנע ולמנוע מזה ולעשות גדר גדולה וחזקה מאד, יעשה גדר שיתרחק מחביריו הראשונים שהיה רגיל לדבר עמהם ליצנות וחניפות ולשון הרע ושקר, כי אם יתקרב אצלם לא יוכל למנוע, כי הם יתחילו לדבר עמו כמו שהורגלו, ואז לא יוכל להתאפק מלדבר עמהם כמו שהורגלו. וצריך להרגיל עצמו בשתיקה מאד מאד, כדי להרגיל עצמו למעט פתיחת פיו, וירבה לישב בחדר לבדו ולעסוק בתורה, ויתחבר עם החסידים שאינם מדברים כי אם מדברי תורה ויראת שמים. ובזה הענין ירגיל עצמו ימים רבים, ואז ימצא רפואה למכתו.

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLlI7K9ciPjB873YPB8kBu>

